

Плѣвѣнъ имя *собств.* города Плевна. **Плѣв(н)енецъ**, житель Плевны. **Плѣв(н)енски** *пр.* плѣвненскій.

Плѣвница **Плѣвня** *с. ж.* **Плѣвникъ** *с. м.* хлѣвъ или клѣтъ или сарай, крытый соломой: А за плѣвѣж имать особняж покритѣ отъ сламѣ или скуделы стаж тоже отъ пярты, а нѣкои си отъ зидѣ камень, коѣмъ зѣвѣтъ „плѣвникъ“. *Пк. 35.* Тогава отбирѣтъ по ядрамъ сламѣ съ вилы, и ѣмъ теглѣтъ на странѣ, носѣще ѣмъ въ плѣвнику съ носила (таргы). *Пк. 59.* Милчевъ сиромашнѣй плевникъ. *Зк. 186.* Пълна плевня съ сламицѣмъ, сламица-та изгорѣ, плѣвница-та оста? — Лула съ тютюнъ. *Ч. 119.* Пълна плевня съ чюковци? — Уста-та съ забы-тѣ. *Ч. 118.* Той бѣше сѣдналъ до ѣднѣж струполенѣж плевнѣмъ. *Р. 155.*

Плѣвъж *м. дл.* полю: Малка мома лѣнъ плевила. *D. S. 3, 1.* Въ сухо врѣмя ся поливать и плѣвѣтъ разсади-ти. *Л. Д. 1870 р. 184.* Пролѣтъ по Априла мѣсяца, кѣту израстѣтъ ниви, цѣли семейства отивѣтъ да ги плѣвѣтъ и чистѣтъ отъ припѣтствующи имъ трѣвы. *Пк. 54.*

Плѣзѣж *м. дл.* **Плѣзѣж** *си езика или* **Плѣзѣж** *савысовываю (языкъ):* (Языкь-тѣ) никога не бива да ся плези между забы-ты. *Л. Д. 1874 р. 65.*

Плѣмна *с. ж.* (*Мак.*) *вм.* плевня, хлѣвъ. (*см.* плѣвникъ): Въ една племна многу ато 'я, еденъ ярецъ не можѣтъ да го згазѣтъ (уста и языкъ). *М. р. 531. гат.* Тие си имале една племна, полна со сено; а единъ дивъ конь ношѣ яделѣ во племната, та имъ яделѣ сеното. *Ш. III, 27.*

Плѣвникъ *с. м.* **Плѣвници** *мн. ч.* шнурокъ, который вплетаютъ женщины въ волосы, чтобы они не расплетались: Като видѣло слнцето, Това ми пиле хубаво, Спусѣж сѣ та му отрѣза Пленици отъ тилниците (сирѣчь, плѣвницѣтѣ отъ тилѣтъ). *Пс. 11—12 р. 156.*

Плѣвнило *с. с.* *тоже что* плѣвъ: „Гадове мръсны, жабы и мышки, Какво ѣ то чловѣшко пленило! Мрътвы вѣдѣтъ воняцы кокошкы, Карѣтъ нарѣдъ все шо с' ѣ смрѣдило! *Гн. 152.*

Плѣвъ *с. м.* добыча, плѣвъ: Кога бѣше пленъ по зема, Янкула го поплени'е. *М. 110.* Ми помина пленъ по зема, Насъ нѣ робѣ поплени'е. *М. 137.* Плѣвъ ся плѣви, а баба ся рѣши. *Ч. 208.* Какъ искара Сада краля ду негови люти сряли Саму той си ги надборилъ. Та си плѣвът плениха сички диваци. *Вв. 26.*

Плѣвъ *с. ж.* (*у Раковского*) сволочь, подонки: Въ Турско нападанѣ на градъ сей Народъ условіемъ ся прѣдалъ Стиснѣтъ отъ силнѣж пленъ на злодѣи, Правды отъ Турцы временъ искалъ. *Гн. 88.* Пленъ отъ злодѣйцы крѣвопійцы Всякаж власть силомъ освоили. *ib. 106.*

Плѣвнѣ **Плѣнамъ** (*Макед.*) *м. св. 1)* возьму, беру въ плѣвъ, полоню; возьму въ добычу: Не ми купи'а бѣла пченица, Туку плени'а 'уба'а Яна. *М. 150.* Ке не пленѣтъ вѣрли Турци. *М. 177.* Еденъ братъ